

[Lembourn.]

Personlig vil jeg gerne sige, at for mig er det afgørende i en ny økonomisk politik at få skattesystemet ændret. Der er en ganske nøje sammenhæng mellem det skattesystem, et samfund har, og den økonomiske politik, man kan køre, både inden for penge-, finans- og indkomstpolitik. Denne sammenhæng er ligesom ikke rigtig gået op for os endnu. I statsministerens tale var der nogle antydninger i retning af en skattereform, og selv om det ikke var udpenslet i detaljer, var der brugt nogle ord, som stammer fra den skattereform, også jeg kæmper for, nemlig det, at man skulle tage skatten af bruttoindkomsten, og deri er jeg ganske enig.

Jeg er overbevist om, at hvis vi kunne få lagt grunden i denne samling og i de kommende samlinger gennemført en virkelig skattereform, som udrydder det udelige og uretfærdige og asociale system, vi har, og skaffer en endelig kildekat med en proportional sats for langt den største del af befolkningen taget af bruttoindkomsten, ville vi give en løftestang for de andre økonomisk-politiske områder.

Hvis en sådan skattereform gennemføres rigtigt, betyder det nemlig et større arbejdsudbud på grund af en lavere marginalskat, det betyder en større privatopsparing, en større firmaopsparing og dermed et større kapitaludbud og en billigere rente og deraf lavere produktionsomkostninger og mulighed for at oprette flere arbejdspladser. Dermed virker det igen indirekte positivt på valutabalancen. Denne sammenhæng ville give os muligheder for at gennemføre en indkomstpolitik, som alle ville kunne acceptere, fordi man igennem skattereforen ville kunne gøre denne indkomstpolitik socialt afbalanceret. Det er denne sammenhæng, vi skal prøve at finde frem til.

Et andet punkt i statsministerens tale vil jeg gerne tage frem, nemlig spørgsmålet om energipolitikken. Jeg har stillet et skriftligt spørgsmål til skatteministeren: om regeringen vil overveje eventuelt, når vi skal have gennemført denne energiafgift, at gennemføre den som en sær moms. Jeg ved godt, at man ikke er glad for differentieret moms i Danmark, og vi har det ikke, men man har det i de fleste andre lande, hvor man kan administrere det, så det er jo muligt, at vi også kunne. Når jeg har stillet spørgsmålet og også vil fremhæve det her i dag, er det, fordi man, hvis man gennemfører det som en sær moms, undgår at øge virksom-

hedernes produktionsomkostninger, og man undgår det meget, meget vanskelige problem at behandle nogle virksomheder hårdere end andre, nemlig dem, som har et særligt stort energiforbrug. Jeg beder derfor ministeren og dermed regeringen om i de overvejelser, man gør sig i disse dage, at tage denne tanke med.

Brugte man en del af provenuet på isolering – og man skal jo ikke glemme, at halvdelen af vores energiforbrug går til opvarmning – brugte man f. eks. 1 mia kr. i årlig investering på isolering, ville det give en besparelse for husejerne på 100 mill. kr. om året, og det ville give en valutabesparelse på importen af energi ligeledes på ca. 100 mill. kr., altså et par hundrede millioner kroner om året. Det vil sige, at en sådan investering ville komme hjem igen på bare 5 år og derefter give overskud, for isoleeringen holder. Det er derfor meget vigtigt, at vi får løst dette problem rigtigt.

Jeg skal til slut sige, at jeg ikke kan stemme for hr. Gert Petersens dagsorden. Jeg finder den direkte udemokratisk. Når et flertal her i folketinget har vedtaget nogle rammer for den kommende indkomstpolitik, siger det sig selv, at så er dette flertal også forpligtet, demokratisk forpligtet, til at få gennemført det, man har vedtaget, om det så skal være med en opfølgende lovgivning.

På nuværende tidspunkt at vedtage en dagsorden, som går imod det, et flertal har bestemt, er ikke i overensstemmelse med demokratiets spilleregler. Og hvis der i det også ligger – og det gør der vel – en indirekte – nok vel skjult, men den er der – opfordring til ikke at følge denne henstilling fra folketinget og den lovgivning, som må følge med, så handler man imod demokratiet. Her vil jeg gerne vende tilbage til statsministerens indledningsord, som handlede om demokratiet, og det gjorde han ret i, for det, vi er begyndt på i denne samling med det forlig, der er skabt, og det, vi skal fortsætte i de kommende samlinger, er mere end noget andet at få demokratiet til at overleve. Det har det ikke for nemt i øjeblikket. Der strømmer folk ud mod yderfløjene, som påstår, at de er demokrater, og det er de sikkert nok også, men de kan vække i allerhøjeste grad udemokratiske bevægelser i befolkningen, og det er dødsensfarligt, så denne samlings arbejde må baseres på den ånd, at vi er her først og fremmest for at vedtage love, der har til formål at gøre demokratiet funktionsdueligt, så det kan overleve.